

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Факультет журналістики

Кафедра міжнародної журналістики

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

на тему:

Створення журналу про еволюцію архітектурного стилю бароко в Європі

Використання чужих ідей, результатів і текстів мають посилання на відповідне джерело

Здобувачки (-а) IV курсу
групи МЖБ-1-21-4.0д
ступеня вищої освіти «бакалавр»
галузі знань 06 Журналістика
спеціальності 061 Журналістика
освітньої програми 061.00.05 Міжнародна
журналістика
Беженару Анастасії Євгеніївни
Науковий керівник: Бут К.О.,
викладач кафедри міжнародної
журналістики

(підпис студента)

(ініціали, прізвище)

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Допускаю до захисту перед ЕК

Голова комісії

_____ В.І. Терещук
завідувач кафедри
міжнародної журналістики

(підпис)

(ініціали, прізвище)

Члени комісії

(підпис)

(ініціали, прізвище)

(підпис)

(ініціали, прізвище)

(підпис)

(ініціали, прізвище)

м. Київ — 2025 рік

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
------------	---

Помилка! Закладку не визначено.

1.1. Обґрунтування вибору журналу як формату для медіапроєкту про архітектуру бароко.....	6
1.2. Теоретичні основи та медіаландшафт друкованих видань.....	8
1.3. Візуальний контент як ключовий елемент презентації архітектури бароко.....	9

Помилка! Закладку не визначено.

12	
15	
17	
18	
(для друкованих та інтернет-проєктів) / музичний супровід (для теле- та радіопроектів)	18
18	
19	

Помилка! Закладку не визначено.

3.1. Технічні ресурси та програмне забезпечення.....	22
3.2. Використання ілюстрацій та дотримання авторських прав.....	22

Помилка! Закладку не визначено.

Помилка! Закладку не визначено.

Помилка! Закладку не визначено.

Помилка! Закладку не визначено.

34

ВСТУП

Актуальність вибору теми. Тема «Еволюція архітектурного стилю бароко в Європі» актуальна і на поточний момент оскільки, бароко займає

важливе місце в історії не лише архітектури, але й європейської культури загалом. Цей стиль виник у XVII столітті як відповідь на великі зміни в суспільстві, релігії та мистецтві та швидко поширився по всій Європі. Бароко не просто прикрасило міста – воно створило нову мову архітектури, яка прагнула вражати, захоплювати та викликати емоції. Сьогодні ми можемо побачити його вплив у багатьох історичних будівлях: палацах, соборах, площах.

Дослідження еволюції стилю бароко є актуальним, тому що допомагає краще зрозуміти, як розвивалась європейська культура і чому архітектура в різних країнах має свої особливості. Наприклад, італійське бароко було театральним і емоційним, французьке – більш стриманим і гармонійним, а українське – поєднало європейські впливи з власними традиціями. У будь-якій країні бароко набувало власного значення та впливало на наступні стилі у мистецтві та розвитку культури загалом.

Сьогодні, коли питання збереження культурної спадщини набуває особливого значення, важливо розуміти історію та цінність стилів минулого. Без усвідомлення цього важко буде пізнати особливості будівництва різних міст, країн. Крім того, архітектурні ідеї бароко і зараз впливають на сучасне мистецтво та проектування. Тому вивчення еволюції бароко є важливим не тільки для істориків мистецтва, а й для всіх, хто цікавиться розвитком культури, архітектури та міського середовища.

Мета та завдання кваліфікаційної бакалаврської роботи. Метою кваліфікаційної роботи є дослідження еволюції архітектурного стилю бароко в Європі та створення на основі отриманих матеріалів сучасного друкованого журналу, який висвітлює ключові етапи розвитку барокової архітектури, її регіональні особливості та культурне значення.

Завдання роботи:

1. Проаналізувати історичні передумови виникнення стилю бароко в архітектурі Європи.

2. Визначити основні риси, принципи та художні особливості архітектури бароко.
3. Дослідити регіональні особливості розвитку бароко в Італії, Франції, Німеччині, Іспанії, Польщі та Україні.
4. Розглянути пізні трансформації стилю бароко та його вплив на подальшу європейську архітектуру.
5. Розробити концепцію дизайну журналу, присвяченого еволюції барокової архітектури.
6. Створити макет журналу із застосуванням сучасних графічних засобів і правил візуальної комунікації.
7. Оформити журнал відповідно до вимог до поліграфічної продукції та орієнтувати його на цільову аудиторію.

Об'єкт дослідження: еволюція архітектурного стилю бароко в Європі.

Предмет дослідження: роль бароко у європейській культурі та її розуміння глобальною аудиторією через авторський журнал «Culture».

Методи дослідження. Основними методами дослідження є: історико-аналітичний метод (використовувався для вивчення розвитку архітектури бароко в Європі, аналізу історичних джерел, архівних матеріалів, мистецтвознавчих досліджень та наукової літератури, що висвітлює етапи становлення і трансформації барокового стилю в різних країнах), порівняльний метод (застосовувався для порівняння особливостей бароко в різних регіонах Європи (Італія, Франція, Іспанія, Німеччина тощо), а також – для виявлення спільних рис і локальних відмінностей у розвитку стилю та візуальний аналіз (застосовувався при вивченні та відборі ілюстративного матеріалу для журналу (фотографії, малюнки, гравюри). При застосуванні візуального аналізу до уваги було взято стиль, техніка виконання та відповідність об'єктів темі дослідження.

Структура проєкту. Кваліфікаційна робота складається з трьох розділів:

Розділ I. Теоретичне обґрунтування використання журналів для дослідження та популяризації європейського бароко. Обґрунтування вибору

журналу як формату для медіапроєкту. Аналіз теоретичних основ та медіаландшафту друкованих видань. Визначення візуального контексту як ключового елемента презентації архітектури бароко.

Розділ II. Специфікація україномовного журналу «CULTURE». Обґрунтування медіапроєкту та аналіз схожих українських та іноземних видань. Структура проєкту та аналіз жанрів для його створення. Особливості оформлення тексту та ілюстрацій. Авторська ідея створення та аналіз особливостей цільової аудиторії.

Розділ III. Технічні та програмні засоби, необхідні для втілення проєкту. Визначення технічних ресурсів та програмного забезпечення. Обґрунтування використання ілюстрацій та дотримання авторських прав.

РОЗДІЛ І

ТЕОРЕТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЖУРНАЛІВ ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО БАРОКО

1.1. Обґрунтування вибору журналу як формату для медіапроєкту про архітектуру бароко.

Для свого медіапроєкту я обрала одну із найпопулярніших форм друкованих видань – журнал, адже це один із найдавніших і найстабільніших видів медіа, який досі залишається актуальним у цифрову епоху. Його особливість полягає в тому, що він дає змогу не лише повідомляти новини, а й аналізувати, осмислювати події, розповідати історії, знайомити читача з культурою, мистецтвом, наукою. На відміну від щоденних новинних видань, журнал має більше простору для візуального оформлення, глибших текстів і втілення авторських підходів.

Протягом останніх десятиліть роль журналу як медіаформи зазнала значних змін, проте він продовжує зберігати свою важливість у культурній, мистецькій та академічній комунікації. Формат журналу виявився особливо ефективним у представленні складних, візуально орієнтованих тем, таких як історія архітектури, де інтеграція тексту та зображень є важливою. У моєму медіапроєкті досліджуються теоретичні основи створення та функціонування журналу, орієнтованого на архітектуру, присвяченого еволюції стилю бароко. У ньому також розглядаються ключові вимоги, що ставляться до таких медіа дослідниками та фахівцями, та висвітлюються успішні сучасні приклади у світовому медіаландшафті.

Журнал за своєю природою є гібридною формою ЗМІ, яка поєднує в собі журналістику, дизайн, фотографію та часто наукові дослідження. Як стверджував медіатеоретик Тім Холмс, «Журнали - найуспішніший медіа-формат, який коли-небудь існував. Це сміливе твердження, якщо врахувати очевидне домінування телебачення протягом останніх 50 років або друкованої книги протягом останніх 500 років, але журнали настільки поширені, а їх

споживання настільки вкорінилося в звичці, що їх важливість майже перестає реєструватися і, таким чином, ігнорується...» [18, с.1]. У випадку журналу, присвяченого архітектурній спадщині, зокрема, періоду бароко, зміст має бути візуально насиченим, історично точним і підібраним таким чином, щоб звернути увагу як звичайних читачів, так і тих, хто має спеціальні знання. Ця подвійність цілей надає журналам унікальну комунікативну силу у сфері архітектурної документації та дискурсу. Під час підготовки журналу «CULTURE» про еволюцію архітектурного стилю бароко були використані такі критерії для зацікавлення читача у своєму медіапродукті:

1. Змістовне наповнення, орієнтоване на тему бароко: було необхідно розміщувати глибокі та добре структуровані тексти, що висвітлюють різні етапи розвитку барокової архітектури – від її зародження до пізніх форм у різних країнах і регіонах, з акцентом на український контекст.

2. Міждисциплінарний підхід: було важливо включати матеріали, які показують зв'язок стилю з богослов'ям, філософією, музикою, літературою та культурною ідентичністю епохи. Це дозволяє створити глибший і більш цілісний образ епохи.

3. Візуальна насиченість: в журналі мають переважати високоякісні зображення: фотографії, креслення, фрагменти інтер'єрів і фасадів. Часто саме візуальний матеріал може сказати більше, ніж текст.

4. Збалансованість між доступністю й інтелектуальною глибиною: матеріал має бути викладений у зрозумілій, але не спрощеній формі. Читач повинен отримувати інтелектуальне задоволення від знайомства зі складною темою, не відчуваючи перевантаження інформацією.

5. Чітка структура і редакційна послідовність: кожен номер повинен мати логічну структуру: вступ до теми, історичний контекст, приклади архітектурних об'єктів, розділи про вплив на інші сфери мистецтва та суспільства.

6. Орієнтація на зацікавлену аудиторію: журнал має бути цікавим як для фахівців – архітекторів, мистецтвознавців, істориків, – так і для студентів або просто зацікавлених у культурі читачів.

1.2. Теоретичні основи та медіаландшафт друкованих видань.

Теоретичною основою для створення журналу про архітектуру бароко є розуміння того, як медіа репрезентують час, простір і художнє вираження. У контексті архітектури бароко, яка характеризується величчю, емоційністю, просторовою складністю та символічними деталями, ця концепція має вирішальне значення. Обрана медіаформа має бути здатною відобразити багатшарову естетику та ідеологічне підґрунтя руху бароко, який виник у відповідь на релігійні та політичні трансформації Європи 17-го століття.

Журнали, на відміну від форматів, орієнтованих на новини, дозволяють поглиблено досліджувати тему за допомогою поєднання візуальної розповіді та тривалого текстового аналізу. Це робить їх ідеальними для документування еволюції архітектурних стилів, включаючи порівняння в різних регіонах та історичних періодах. Саме тому, незважаючи на велику кількість сучасних альтернативних джерел отримання інформації, друковані видання залишаються одними з найпопулярніших. Детектор-медіа проводили дослідження на тему «Медіа ландшафт друкованих медіа в Україні - 2024», згідно якого: «На 01.08.2024 року Національною радою з питань телебачення та радіомовлення (далі Нацрада), згідно із Законом України «Про медіа», було зареєстровано:

газет – 1361,

журналів – 1519,

інших друкованих медіа – 637.

Загальна кількість – 3157 суб'єктів у сфері друкованих медіа» [15].

Вважаємо, журнал на тему бароко повинен поєднувати дослідницький контент із візуальним оповіданням, дозволяючи читачеві залучатися не лише до історичних фактів, але й до емоційних і художніх інтерпретацій. З точки

зору професійних стандартів, журнали про архітектуру та дизайн зазвичай оцінюються на основі редакційної якості, оригінальності концепції, графічного дизайну та відповідності їхнього внеску в архітектурний дискурс. Таким чином, високоякісний журнал про барокову архітектуру має відображати чітке редакційне бачення, яке поєднує минуле та сьогодення, аналізуючи історичні архітектурні елементи, підкреслюючи, як вони надихають або впливають на сучасний дизайн.

Важливо також враховувати типологію журналу. Незалежно від того, чи призначено це як наукове періодичне видання, культурно-мистецьке видання чи візуально орієнтований журнал для ширшої аудиторії, формат впливає на глибину та тон змісту. Успішний журнал такого типу має знайти баланс між доступною мовою та академічною ретельністю, гарантуючи, що багатство барокової архітектури не буде втрачено в надто технічних чи надто спрощених описах. Журнали бувають різних типів: інформаційні, науково-популярні, культурно-мистецькі, розважальні тощо. Медіапроект, виконаний у рамках кваліфікаційної роботи, належить до культурно-пізнавального типу і фокусується на архітектурі як частині європейської та української культурної спадщини.

Сьогоднішні журнали, особливо ті, що працюють у сфері культури, повинні бути не лише інформативними, а й візуально привабливими, інтерактивними (якщо йдеться про цифровий формат), а також адаптованими до потреб сучасного читача. Це означає – доступна мова, зрозуміла структура, стильне оформлення і, водночас, достовірний і якісний зміст.

1.3. Візуальний контент як ключовий елемент презентації архітектури бароко.

Сучасні медіа мають поєднувати просту та зрозумілу подачу з глибоким і змістовним наповненням. Це одна з головних вимог до якісних проєктів у 21 столітті. Цей баланс особливо важливий у засобах масової інформації, які висвітлюють складні культурні теми, такі як архітектура й історія мистецтва.

У часи, коли увага аудиторії розрізнена й часто швидкоплинна, вміст має бути привабливим і легким для відстеження, але водночас здатним надавати багатопланову значущу інформацію. Це подвійне очікування створює як виклик, так і можливість для редакційних і дизайнерських стратегій у тематичних ЗМІ, особливо в журналах. Журнал має втілювати міждисциплінарний підхід – тобто поєднувати знання з різних сфер, таких як архітектура, історія, культура, філософія та мистецтво. У випадку медіапроєкту “CULTURE” барокова архітектура не може бути осягнута повною мірою без урахування її зв’язку з релігією, політикою та мистецтвом тієї епохи. Тому кожен номер журналу буде містити матеріали, що показують, як архітектура бароко пов’язана з літературою, філософією, музикою та особливостями різних регіонів. Такий підхід допоможе подати тему глибоко, але зрозуміло.

Окрім тексту, важливу роль відіграє зображення: фото, ілюстрації, графіка. Насправді, в контексті архітектурних публікацій зображення не просто доповнюють текст, вони часто слугують основним засобом комунікації. Фотографії, ілюстрації, схеми та графічні макети стають важливими інструментами для передачі просторових ідей, стилістичної еволюції та складності матеріалів, які важко або неможливо повністю описати лише вербально. Архітектура бароко, відома своєю драматичною орнаментикою, плавною просторовою динамікою та емоційною насиченістю, за своєю природою є візуальною. Її велич треба бачити, щоб зрозуміти. Тому будь-який медіапроєкт, що має на меті представити еволюцію стилю бароко, повинен ставитися до візуального матеріалу не як до додаткової прикраси, а як до основного змісту. Одне зображення фасаду собору або внутрішнього купола може розкрити архітектурні концепції, регіональні впливи та культурні цінності, які в іншому випадку потребували б розлогих текстових пояснень. Крім того, візуальний контент підвищує доступність і зацікавленість публікацією. Хоча деяких читачів можуть приваблювати глибокі академічні тексти, багато хто інтуїтивно сприймає візуальні репрезентації. Таким чином,

зображення дозволяють знайти баланс між дотриманням академічної точності та зрозумілості для читачів. Для журналу, присвяченого еволюції стилю бароко, візуальний контент повинен розглядатися як головний редакційний пріоритет. Це не лише фотодокументація історичних споруд, але й оригінальні ілюстрації, реконструйовані малюнки та стилізована графіка, які прояснюють архітектурні зміни в часі.

РОЗДІЛ II

СПЕЦИФІКАЦІЯ УКРАЇНОМОВНОГО ЖУРНАЛУ «CULTURE»

2.1. Обґрунтування інформаційного проєкту

Медіапроєкт, створений у рамках кваліфікаційної роботи, це друкований журнал «CULTURE», який присвячений мистецькій добі бароко в архітектурі. Загалом він орієнтований на доволі широку аудиторію, оскільки ця тема може бути цікава незалежно від віку, статі, професії або національності.

Географічно мій продукт може охоплювати Україну та Європу, зокрема країни, де бароко залишило найбільший спадок – Італія, Франція, Іспанія, Німеччина, Польща, Австрія.

Щоб створити якісний медіапроєкт, важливо ознайомитися з успішними прикладами вже існуючих видань. У процесі підготовки я проаналізувала низку українських та міжнародних журналів:

Українські видання:

1. Антиквар

Журнал про мистецтво, культуру, антикваріат та історію. Часто висвітлює історичні етапи розвитку мистецтва й архітектури, зокрема, епоху бароко в Україні. Видання має глибокі авторські статті, багату ілюстративну базу та високий поліграфічний рівень.

2. Образотворче мистецтво

Фаховий журнал Спілки художників України. Виходить з 1936 року. Присвячений візуальному мистецтву, архітектурі, культурній спадщині. Публікує аналітичні статті, дослідження, критичні огляди.

3. Архітектурний вісник (Національна спілка архітекторів України)

Професійне видання, орієнтоване на архітекторів і дослідників. Містить матеріали з історії архітектури, урбаністики, теорії простору.

4. KORYDOR

Онлайн-журнал про сучасну культуру. Хоча у його фокусі уваги – сучасне мистецтво, часом з'являються матеріали з історичної тематики. Журнал

демонструє приклад якісного медіа, яке працює з візуальними темами, зберігаючи інтелектуальну глибину.

5. Український тиждень (розділ «Історія» та «Культура»)

Хоча це суспільно-політичне видання, його культурна секція регулярно публікує глибокі статті про архітектурну спадщину, стилі, митців і збереження пам'яток.

Міжнародні видання:

1. Architectural Review

Architectural Review – один із найвідоміших архітектурних журналів у світі, заснований у 1896 році у Великій Британії. Журнал поєднує глибокий аналітичний підхід із високоякісним візуальним оформленням. Він висвітлює як сучасні архітектурні тенденції, так і історичні стилі. У ньому часто публікуються есе та критичні огляди, присвячені архітектурній спадщині різних періодів, включно з бароко.

«Не всі редактори були архітекторами, але більшість з них; серед них також були мистецтвознавці, науковці, письменники та поети» [24].

2. Domus

Італійський журнал Domus, заснований у 1928 році архітектором Джо Понті, – приклад видання, яке поєднує архітектуру, дизайн і мистецтво. Його стиль – елегантний, лаконічний, з особливою увагою до візуального контенту. В Domus часто з'являються матеріали про класичну архітектуру, включно з ренесансом і бароко, у контексті їхнього впливу на сучасність.

3. Disegno Journal

Disegno – сучасне друковане і цифрове видання, яке досліджує дизайн, архітектуру, моду й візуальну культуру. Хоча журнал фокусується здебільшого на сучасних темах, він часто проводить паралелі з історичними етапами розвитку дизайну, включаючи бароко як впливовий культурний пласт.

4. Cabinet Magazine

Цей журнал не є виключно архітектурним, але він глибоко досліджує культурні й історичні теми. Cabinet відомий своїм інтелектуальним, іноді іронічним підходом до подачі матеріалів, часто поєднуючи текст, мистецтво і графіку. У ньому зустрічаються есе про архітектуру в контексті філософії, історії чи соціології.

5. Mark Magazine

Mark – журнал про сучасну архітектуру, який, однак, часто звертається до історичних референсів у дизайні та плануванні. Його стиль — сміливий, графічно динамічний, із вдалим поєднанням тексту та зображень.

Проаналізувавши ці видання можемо виявити їхні переваги та недоліки.

Переваги цих медіа:

- Висока якість текстів і візуального оформлення.
- Впізнаваність бренду.
- Наявність досвідчених авторів.

Недоліки:

- Відсутність вузької тематики, присвяченої лише бароко.
- Часто надто академічна або, навпаки, занадто популярна подача.
- Недостатня увага до еволюції стилю, його впливу на культуру, суспільство, філософію.

З'ясування цих плюсів і мінусів вищезгаданих видань дозволяє виокремити конкурентні переваги журналу:

- його зосередження саме на бароко – не просто архітектурі, а цілісному стилі, що охоплює філософію, мистецтво, музику, драму;
- аналіз еволюції стилю – від Італії XVII століття до пізнього бароко у Східній Європі;
- подача матеріалу відбувається доступною мовою, без надмірної академічності;
- журнал існуватиме у друкованій версії, але у планах є створення електронної версії із можливістю підписки й інтеграції в освітні платформи.

Затребуваність на ринку полягає в тому, що сучасний читач може не в повній мірі розуміти об'єкт, який він може побачити в житті або в інтернеті, але хотіти глибше осягнути його історичний бекграунд чи стильові рішення. Завдання журналу – ознайомити його не лише з предметом архітектури, але й його історією, особливостями та роль у сучасному мистецтві.

2.2. Структура проєкту

Медіапроєкт має на меті поєднати інформативність, візуальну виразність та інтелектуальну глибину, забезпечуючи при цьому зручність і зрозумілість для читача.

Формат і обсяг: журнал представлено у форматі А4, що дозволяє розміщувати як великі візуальні елементи (фотографії, ілюстрації), так і великі текстові матеріали. Обсяг випуску – 31 сторінка. Такий формат є оптимальним для збереження балансу між науковим змістом і легкістю сприйняття.

Структура журналу: медіапроєкт має чітку, продуману структуру, що забезпечує логічне та комфортне ознайомлення з матеріалом. Зокрема:

Вступна частина.

Анотація – коротка характеристика бароко

Вступ – анонс теми, яка буде розкриватись далі

Основна частина.

Розділ 1. Витоки та загальна характеристика стилю бароко – розповідає про походження даного стилю мистецтва, його зародження та основну суть.

Підрозділ 1.2. Основні риси барокової архітектури – детальний аналіз головних рис барокового мистецтва даної доби.

Розділ 2. Регіональні особливості розвитку бароко в Європі – у цьому розділі медіапроєкт починає орієнтування на особливості бароко в різних країнах, а також пропонує порівняння між ними.

Підрозділ 2.1. Італійське бароко: синтез величі, драми та духовності – розповідає про зародження бароко не лише в Італії, а й у всьому світі, оскільки саме з цієї країни бароко розпочало свій шлях. Також згадуються основні

італійські архітектори доби бароко: Джованні Лоренцо Берніні, Франческо Барроміні, Гваріно Гваріні

Підрозділ 2.2. Французьке бароко: мистецтво влади й порядку – розповідає про особливості французького бароко, особливу увагу приділено Версальському палацу як головній споруді французької доби бароко.

Підрозділ 2.3. Німецьке та австрійське бароко: дві моделі урочистості – присвячений порівнянню схожих, але по-своєму унікальних країн доби бароко. В ньому розповідається про вплив італійського та французького стилю на австрійське бароко та що з цього вийшло, а також про німецькі школи доби бароко, на які мали вплив умови політичної роздробленості Німеччини.

Підрозділ 2.4. Бароко в Іспанії та Латинській Америці: поєднання з місцевими традиціями – розкриває одну з ключових особливостей барокового стилю – тісну інтеграцію різних видів мистецтва в межах архітектурного простору, що яскраво помітно у комплексі Санта-Сузанна в Римі, де живопис і архітектура зливаються в єдину художню форму.

Підрозділ 2.5. Бароко в Польщі та Україні: вплив католицької та православної церковної архітектури – підрозділ присвячено унікальним рисам барокової архітектури в Україні та Польщі, а також їхньому культурному взаємовпливу. Окрема увага зосереджена на феномені «українського бароко» – оригінального напрямку, який, поєднуючи європейські стилістичні елементи з православною традицією, став виявом національної ідентичності. Крім того підрозділ описує приклади визначних пам'яток обох традицій, а також роль архітекторів та освітніх закладів у формуванні спільного барокового простору Східної Європи.

Розділ 3. Пізні трансформації та вплив бароко на європейську культуру – розповідь про завершення монументальної доби бароко та його останні архітектурні споруди.

Підрозділ 3.1. Перехід від бароко до рококо – розповідає про перехідний етап в історії європейської архітектури та мистецтва – від монументального і урочистого бароко до витонченого й камерного рококо. У підрозділі

порівнюються естетичні цілі двох стилів, аналізуються художні особливості рококо, а також окреслюється його поширення у європейських країнах і внесок провідних архітекторів, які сформували нову мову просторової організації.

Підрозділ 3.2. Барокова спадщина в європейській архітектурі XVIII-XX століття – підрозділ розглядає тривалий вплив бароко на архітектуру після завершення його історичної доби. Також він наголошує, що бароко залишається актуальним і в XXI столітті, зокрема в рамках цифрової архітектури та параметричного дизайну, які продовжують традицію динамізму, експресії та складності простору.

Візуальне оформлення: кожна сторінка журналу доповнюється різноманітними ілюстраціями – від величних споруд до портретів відомих архітекторів барокової доби.

Така організація журналу дозволяє читачеві зрозуміло та поетапно ознайомлюватись з основними частинами барокової архітектури, пізнавати особливості країн барокової доби.

2.3. Жанрова палітра

Загалом медіапроект належить до сфери **науково-популярної журналістики**, оскільки у ньому подаються науково-історичні факти про мистецьку добу бароко простою та зрозумілою мовою. Цей підхід використовувався для того, що читачеві було зручно та цікаво читати про культурне життя того часу.

Утім, виключно науково-популярною журналістикою жанрова палітра не обмежена. Крім того, у медіапроекті застосовувались:

1. **Аналітико-публіцистичні елементи:** вони були використані в основному для того, щоб пояснити як розвивалась доба бароко в країнах Європи (від зародження в Італії до унікального розвитку в Україні; від впливу церкви на мистецтво до переродження в рококо).
2. **Нарисовий складник:** проявів цього жанру у медіапроекті “CULTURE” використовувалось найменше, проте вони все одно заслуговує окрему

увагу. Нарисові елементи були використані в описах архітектурних будівель доби. Їх необхідно було додати для того, щоб глибше зрозуміти мистецтво бароко в найвідоміших його проявах.

- 3. Огляд:** цей жанр також було використано для опису особливостей доби бароко в різних країнах та для їх порівняння. Завдяки ньому було виявлено, що певні країни (наприклад, Австрія) переймала чужі принципи стилю доби та на їх основі вимальовувала власну концепцію мистецтва. В інших випадках (до прикладу, в Україні) більшого прояву здобували елементи національного характеру, але при цьому не відмовляючись від канонів бароко.

Різноманіття жанрів, запропоноване у цьому проєкті, дозволяє зрозуміти і водночас поглибитись в мистецьку добу бароко, оцінити факти, які були наведені у журналі та зробити власні висновки щодо успішності еволюції цього стилю мистецтва.

2.4. Зображальний матеріал та особливості оформлення

Для створення цього медіапроєкту були використані такі особливості оформлення:

1. Стиль сторінок:

- проєкт оформлений в спокійних теплих тонах. Використано було в переважності бежеві відтінки, чорний та білий, утім, іноді присутні й інші кольори. В основі кольорової гами журналу лягли кольори, представлені на його обкладинці.
- крім того, на сторінках присутні назва та номер розділу для того, щоб читачеві зручніше було орієнтуватись у журналі.

2. Графічні елементи: були використані фотографії з будівлями або ж портретами відомих архітекторів доби бароко. Також на сторінках розміщено більше фотографій, аніж тексту. Це необхідно для того, щоб покращити

освоювання інформації та візуалізації конкретної архітектури будівлі, чи історичної постаті в уяві читача.

3. Оформлення тексту: основний текст в переважності чорного кольору, проте для виділення заголовків або ж тем було використання міксування кольорів та обведення тексту для того, щоб візуальніше було помітно розподіл його на підрозділи.

4. Обкладинка: для неї було взято за основу фотографію Сант-Іво-алла-Сапієнца в Римі, також на ній відображені розділи, які потім будуть включені у самого продукті та коротка анотація щодо стилю бароко в цілому.

2.5. Авторська ідея

Авторська ідея журналу «CULTURE» про еволюцію архітектурного стилю бароко в Європі полягає в тому, аби зацікавити аудиторію в мистецтві та різних його проявах. Також за мету стояло популяризувати спадщину не лише бароко, а й всього мистецтва серед молоді.

Основна ідея полягала у створенні візуально привабливого та інформативного видання, яке б охоплювало ключові етапи становлення та трансформації бароко в різних європейських країнах – Італії, Франції, Іспанії, Австрії, Німеччині, Польщі та Україні. Матеріали підібрані так, щоб показати найяскравіші приклади архітектури кожного регіону. До кожного об'єкта подано коротку історичну довідку та фото.

Потенціал розвитку медіапроєкту полягає в можливості його подальшого перетворення на серію тематичних випусків, присвячених окремим архітектурним стилям або періодам. Також передбачено адаптацію матеріалу для соціальних мереж і створення інтерактивної онлайн-версії журналу. Це дозволить розширити аудиторію та забезпечити більшу доступність інформації.

Практичне значення продукту полягає в його освітньому потенціалі – журнал може використовуватися як додатковий навчальний матеріал під час

вивчення архітектурних стилів – готику, класицизм, модерн тощо, а також як приклад креативної подачі історико-культурного контенту в медіасфері.

2.6. Особливості аудиторії

Загалом журнал орієнтований на широку аудиторію, яка цікавиться історією культури, мистецтвом, архітектурою, філософією та європейською цивілізацією загалом. Його потенційні читачі – це як фахівці, які працюють в цій сфері та поглиблено вивчають мистецтво, так й освічені аматори, здатні сприймати аналітичний і водночас доступний виклад матеріалу.

Вікові характеристики: основну частину аудиторії становлять люди віком від 18 до 55 років. Сегментація цільової аудиторії розподілена таким чином: Молодь (18–25 років) – студенти гуманітарних і мистецьких спеціальностей: історики, культурологи, архітектори, філологи. Вони шукають глибші знання поза межами університетської програми, цікавляться культурним контекстом доби, стилістикою, європейською спадщиною тощо.

Середній вік (25–45 років) – фахівці з вищою освітою, що працюють у галузі освіти, культури, туризму, музейної справи або журналістики. Вони здатні критично оцінювати джерела, цікавляться дослідженнями, мають попит на якісні медіа.

Старша категорія (45–55+) – інтелектуали, дослідники, а також просто поціновувачі мистецтва з високим рівнем культурної компетенції.

Гендерний склад: журнал має збалансовану гендерну аудиторію, оскільки тема еволюції стилю, впливу культури на суспільство та релігії є універсальною, тому не має жорсткого гендерного обмеження.

Соціальний статус: аудиторія належить до середнього соціального прошарку. Це особи з вищою освітою, культурною зацікавленістю, які мають

доступ до якісного контенту, звикли до аналітичного читання. Частина аудиторії – це освітяни, науковці, студенти, митці, культурні менеджери.

Територіальні особливості: основна частина потенційних читачів проживає у великих містах України – Києві, Львові, Харкові, Одесі, Дніпрі, Чернівцях, де зосереджені ключові культурні й освітні центри. Водночас журнал може бути цікавим і для українців за кордоном, особливо студентів або викладачів гуманітарного профілю.

Перспективи розширення аудиторії: журнал має великий потенціал до розширення. Залучення нових читачів можливе через:

- інтеграцію з освітніми програмами університетів і шкіл;
- візуальний контент у соціальних мережах (Instagram, Facebook, TikTok, YouTube), що популяризує барокові образи;
- проведення публічних лекцій, воркшопів, присвячених бароко;
- співпрацю з музеями, театрами, культурними фондами, які можуть поширювати журнал серед своєї аудиторії;
- створення мультимедійної версії або подкасту для молодших сегментів аудиторії.

Отже, цей медіапроект в перспективі може стати ще більш орієнтованим на ширшу аудиторію. Для цього необхідно буде просувати тему бароко та мистецтва загалом через альтернативні шляхи подання інформації.

РОЗДІЛ III.

ТЕХНІЧНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ВТІЛЕННЯ ПРОЄКТУ

3.1 Технічні ресурси та програмне забезпечення.

Під час створення журналу “CULTURE”, який присвячений еволюції архітектури бароко в Європі, використовувалися доступні ресурси та одна професійна програма для верстки “Adobe InDesign”.

Основною програмою, у якій створювався журнал, була Adobe InDesign – професійний інструмент для верстки. Саме в цій програмі був зібраний макет журналу: оформлені сторінки, розміщені тексти, фотографії, підписи, заголовки та декоративні елементи.

Перевагами застосування Adobe InDesign у цьому проєкті були такі чинники:

- у цій програмі зручно працювати зі шрифтами та стилями тексту;
- легко виставляти фото, вирівнювати їх на сторінці;
- можна створити сучасний і стильний макет;
- програма дозволяє експортувати журнал у форматі PDF для друку або цифрової публікації.

Робота над журналом відбувалась на персональному комп'ютері з базовими характеристиками, достатніми для роботи з графікою та текстом. Для створення журналу не було потреби в спеціальному чи надпотужному обладнанні, оскільки більшість зображень вже були готовими, і основна робота полягала у верстці.

3.2. Використання ілюстрацій та дотримання авторських прав.

Для ілюстрацій у журналі використовувалися фотографії з відкритих інтернет-джерел. Це були зображення історичних будівель, інтер'єрів, скульптур та інших архітектурних об'єктів у стилі бароко. Джерела фото підбиралися так, щоб зображення були чіткими, якісними та відповідали тематиці статей.

Також особливу увагу приділялося дотриманню авторських прав: використовувалися зображення з вільних джерел. Для кожного фото чи зображення було додано опис із зазначенням автора та джерела.

У підсумку, технічна частина проєкту була реалізована доступними засобами: зображеннями з цифрових бібліотек і фотостоків та професійна програма Adobe InDesign. Ці складники дозволили створити якісний, візуально привабливий журнал. Це доводить, що цікавий і змістовний медіапроєкт можна зробити навіть з обмеженими ресурсами, головне – ідея, структура й оформлення.

ВИСНОВКИ

Отже, розроблений медіапроект – друкований журнал «*CULTURE*», присвячений архітектурі доби бароко, є актуальним і своєчасним інформаційним продуктом, який поєднує глибокий культурологічний аналіз, доступність викладу та візуальну привабливість. У сучасному інформаційному просторі спостерігається нестача якісних, вузькоспеціалізованих медіа, які б комплексно розкривали мистецько-архітектурні епохи в історичному, регіональному та філософському контекстах. Саме цю прогалину і заповнює «*CULTURE*».

Проаналізувавши медіаринок, як український, так і міжнародний, можна зробити висновок, що хоча існують якісні журнали, які торкаються тем архітектури або мистецтва загалом, більшість із них або надто академічні для широкої аудиторії, або надто поверхневі. Жодне з вивчених видань не зосереджене винятково на добі бароко, не розглядає стиль як багатомірне культурне явище, що охоплює архітектуру, живопис, музику, драму, філософію, політику та релігію. Журнал «*CULTURE*» має на меті подолати цей дисбаланс: його місія – зробити епоху бароко ближчою, зрозумілішою й актуальною для сучасного читача, не знижуючи при цьому інтелектуального рівня подачі.

Журнал спирається на науково-популярну журналістику, що дозволяє викладати складні наукові факти про мистецтво бароко простою і зрозумілою мовою. Це забезпечує залучення не лише фахівців, а й широкого кола зацікавлених читачів, формуючи ефект «присутності» в епосі бароко. Також у проекті використано аналітико-публіцистичні елементи, які пояснюють розвиток стилю в різних країнах, нарисовий складник – для глибшого розуміння окремих архітектурних пам'яток, та огляд, що дає змогу порівнювати національні інтерпретації стилю. Така жанрова палітра створює

багаторівневу систему подачі матеріалу – від фактажу до аналітики, від візуального сприйняття до концептуального осмислення.

Особлива увага приділена оформленню журналу. Видання витримано у теплій кольоровій гамі (бежеві, чорні, білі тони), що викликає асоціації зі старовинними манускриптами та бароковими інтер'єрами. Домінування зображень над текстом сприяє кращій візуалізації архітектурних об'єктів і персоналій доби. Для покращення навігації на сторінках присутні назви та номери розділів, а також графічні акценти – зміна кольору, обведення заголовків, що структурують матеріал. Обкладинка, на якій зображено Сант-Іво-алла-Сапієнца в Римі, візуально задає тон усьому випуску та вказує на його тематичну спрямованість.

Авторська ідея журналу полягає в популяризації мистецької спадщини бароко серед сучасної української аудиторії з акцентом на молодь і культурну спільноту. Проєкт прагне зробити історію архітектури живою й актуальною, показати бароко не як віддалене минуле, а як стиль, що сформував візуальну культуру цілої епохи. Зібрані матеріали охоплюють географічно широкий простір – Італія, Франція, Іспанія, Австрія, Німеччина, Польща, Україна – і демонструють як спільні риси, так і локальні відмінності стилю. Кожен об'єкт супроводжується фото та короткою довідкою, що робить журнал водночас пізнавальним і зручним у користуванні.

Цільова аудиторія журналу – це освічені читачі віком від 18 до 55 років: студенти гуманітарних і мистецьких спеціальностей, науковці, працівники культурних інституцій, викладачі, музейники, а також інтелектуали й аматори, які цікавляться історією культури. Журнал має збалансований гендерний склад аудиторії й орієнтується на жителів великих міст, де сконцентровані освітні й культурні осередки, проте також може бути цікавим українцям за кордоном.

Медіапроєкт «CULTURE» має значний потенціал до розвитку: заплановано створення інтерактивної електронної версії, ведення соціальних мереж, організацію лекцій і співпрацю з музеями та університетами.

Тематичне розширення журналу передбачає можливість випуску нових номерів, присвячених іншим архітектурним стилям – готиці, класицизму, модерну тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Арган Д. К. Історія європейського мистецтва (пер. з італ.). М.: Радуга, 1990. 534 с.
2. Брюкнер О. Нарис історії польської літератури. Львів: НТШ, 1903.
3. Головченко Г. Якою має бути друкована преса України? Газета «День».
4. Диба Ю. Бароко в дослідженнях Наукового товариства ім. Шевченка. 2015. URL: <https://encyclopedia.com.ua/entry-209>.
5. Заблоцька О. Виклики та перспективи друкованих мистецьких журналів в Україні: інтерв'ю з Ганною Шерман. Київ: Суспільне, 2024. URL: <https://susplne.media/culture/933975-vikliki-ta-perspektivi-drukovanih-misteckih-zurnaliv-v-ukraini-intervu-z-gannou-serman/>.
6. Закович М. М., Зязюн І. А., Семашко О. М. та ін. Культурологія: українська та зарубіжна культура : навч. посіб. Київ: Знання, 2009. URL: https://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/ua/elib.exe?Z21ID=&I21DBN=UKRLIB&P21DBN=UKRLIB&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=FF=&S21STR=ukr0002226.
7. Ісіченко І. Історія української літератури епохи бароко (XVII–XVIII ст.). Харків: Акта, 2011. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Isichenko/Istoriia_Ukrainskoi_literatury_epokha_baroko_XVII_XVIII_st.pdf. 567 с.
8. Костюк О. Г., Федорук О. К. Українське барокко та європейський контекст. К.: Наукова думка, 1991. 274 с.
9. Лукомська З. Містобудування Західної України епохи бароко (сер. XVII ст. – кін. XVIII ст.). Електронна бібліотека ЧТИВО. 2018. URL: https://chtyvo.org.ua/authors/Lukomska_Zoriana/Mistobuduvannia_Zakhidnoi_Ukrainy_epokhy_baroko_ser_XVII_st_kin_XVIII_st/.
10. Луцкевич Ю. Від бароко до бароко. Київ: ВИД. Либідь, 1996.

11. Монахова Т.В. Постколоніальний комплекс українців у добу постмодернізму. *Miscellanea Posttotalitariana Wratislaviensia Вроцлавського університету*. 2013 р. 1 том, С. 91–100.
12. Наливайко Д.С. *ОЧИМА ЗАХОДУ*: Рецепція України в Західній Європі XI-XVIII ст. Київ: Основи, 1998. URL: <http://litopys.org.ua/ochyma/ochrus4.htm>.
13. Приліпко І.Л. Необарокова поетика повістей Валерія Шевчука «Мор» та «Сповідь». *Вісник науки та освіти*, Серія «Філологія», 2024. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/vno/article/view/10361>.
14. Руссова В.М. Барокові джерела української літератури XIX–XXI ст. Миколаїв: ЧДУ, 2016. URL: <https://dspace.chmnu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/217/1/%D0%A0%D1%83%D1%81%D1%81%D0%BE%D0%B2%D0%B0%20%D0%92.%20%D0%9C.%20%D0%91%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D1%96%20%D0%B4%D0%B6%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BB%D0%B0%20%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D1%97%20%D0%BB%D1%96%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B8.pdf>.
15. Чернявський С. Медіа ландшафт друкованих медіа в Україні – 2024. Київ: Детектор медіа, 2024. URL: <https://detector.media/infospace/article/234226/2024-11-02-media-landshaft-drukovanykh-media-v-ukraini-2024/>.
16. Федорук О. К. Українське бароко та європейський контекст. К.: Наукова думка, 1991. 274 с.
17. AlinaBruyaka. Архітектура Австрії в стилі бароко. 2010. URL: <https://alinabruyaka.wordpress.com/2010/12/23/%D0%B0%D1%80%D1%85%D1%96%D1%82%D0%B5%D0%BA%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B0-%D0%B0%D0%B2%D1%81%D1%82%D1%80%D1%96%D1%97->

%D0%B2-%D1%81%D1%82%D0%B8%D0%BB%D1%96-
%D0%B1%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%BA%D0%BE/.

18. Holmes, T., & Nice, L. Magazine Journalism. SAGE Publications. 2011.
19. Severo Sarduy Barroco and Other Writing. Stanford University Press, 2024.
20. Millon, Henry A. Baroque and Rococo Architecture . George Braziller, 1961.
21. Zamora L.P., Kaup M. Baroque New Worlds: Representation, Transculturation, Counterconquest. Duke University Press Books, 2010. 350 c.

ДОКУМЕНТАЦІЯ

Основні риси барокової архітектури Барокова архітектура - це один із найяскравіших прикладів того, як мистецтво стає інструментом не лише естетичного вираження, а й політичної та релігійної комунікації.

Виникнувши наприкінці XVI століття в Італії як відповідь на стриману гармонію ренесансу, бароко прагнуло впливати на свідомість глядача через емоції, ефектність і монументальність. Його архітектурні принципи поширилися по всій Європі, включаючи Україну, й адаптувалися до місцевих культурних і релігійних контекстів. Динамічність форм і простору Однією з ключових рис архітектури бароко є виражена динаміка композицій.

Прямолінійні форми доби Відродження змінюються на хвилясті фасади, опуклі й увігнуті поверхні, еліптичні та складні багатокутні плани, які створюють ілюзію постійного руху. Простір у бароковій архітектурі стає відкритим, візуально безмежним, він наче «виливається» за межі споруди, що підсилює ефект величі. Такі рішення створюють не тільки візуальне враження, а й впливають на сприйняття простору відвідувачем, занурюючи його в атмосферу дії, святковості та ритуалу. Церква вже не є лише місцем молитви, а стає сценою, де розгортається «драма віри».

Емоційний і світловий ефект.

Емоційний і світловий ефект Архітектори бароко активно використовують контрасти світла і тіні, щоб досягти драматизму. Природне світло цілеспрямовано вводиться в простір через вікна, люкарни або куполи, підсилюючи відчуття піднесення, містики, а іноді навіть страху перед божественною величчю. У поєднанні з пишним інтер'єрним декором світло акцентує увагу на вітарах, купольних фресках, скульптурних композиціях. Цей світловий ефект виконував не лише естетичну функцію. а й релігійну - він ставав частиною католицького символізму.

Пишність і декоративність.

Пишність і декоративність Барокова архітектура вирізняється виключним багатством декору. Фасади та інтер'єри прикрашаються скульптурами, ліпниною, пілястрами, колоннами, позолотою, фресками, іноді навіть з елементами театральної інсценізації. Будівля часто сприймається як складна художня композиція, де немає жодної нейтральної площини - кожна поверхня активно взаємодіє з глядачем. У спорудах застосовують символічні мотиви, зокрема ангели, герби, алегоричні сцени з Біблії, які додатково транслюють сакральне або державне послання. Декор стає настільки складним і насиченим, що в деяких випадках межує з візуальним перевантаженням, але саме це було потрібно бароко: шокувати, вражати, змушувати зупинитися.

Синтез мистецтв.

Синтез мистецтв Ще однією суттєвою рисою є інтеграція архітектури, живопису та скульптури в єдиний ансамбль. Купольні розписи часто створюють ілюзію нескінченного неба, фрески ніби «розчиняють» стіни, а скульптури виступають елементами просторової композиції. Усе це підпорядковується одній ідеї - емоційно занурити глядача в духовний чи імперський світ, який репрезентує архітектурний образ.

Театральність.

Театральність Однією з ключових ознак барокової архітектури є її глибока театральність. Будівлі створювалися не лише для функціонального використання, а як сцени для грандіозного спектаклю. Площі проєктувалися так, щоб людина відчувала себе частиною великої події. Фасади храмів і палаців нагадували театральні завіси, за якими розгорталося дійство духовного чи державного піднесення. Архітектори широко використовували техніку «втягування» глядача в простір: наприклад, завдяки різкій перспективі сходів, які ведуть до головного входу, або за допомогою драматичних композицій внутрішніх просторів із високими склепіннями,

куполами, що ніби розчиняються у небесній висоті. Усе це було покликано справити сильне емоційне враження, залучити людину до великої містерії світобудови чи державної величі.

Інтеграція мистецтв.

Інтеграція мистецтв Бароко стало епохою синтезу мистецтв. Архітектура перестала існувати самостійно - вона невід'ємно поєднувалася з живописом, скульптурою, декоративним мистецтвом. Будівлі бароко перетворювались на цілісні художні ансамблі: розписи прикрашали стелі та куполи, скульптури оживляли фасади і інтер'єри, декоративні елементи ніби зливалися з архітектурними лініями. Величезне значення мали ілюзійні фрески, що розширювали простір вгору і вбік, створюючи враження нескінченного світу. Серед прикладів синтезу мистецтв варто згадати комплекс Санта-Сусанна в Римі, де архітектура і живопис настільки взаємодіють, що утворюють єдину емоційно-художню реальність.

АНОТАЦІЯ

Беженару А. Створення журналу про еволюцію архітектурного стилю бароко в Європі.

Ключові слова: *бароко, архітектура, медіапроект, науково-популярний жанр, культурна спадщина, журнал, візуальне оформлення, мистецтво, дизайн, європейська культура*

Кваліфікаційна бакалаврська робота присвячена створенню медіапроєкту – друкованого журналу «CULTURE», який розкриває еволюцію архітектурного стилю бароко в Європі з акцентом на Україні. Метою дослідження було популяризувати культурну спадщину бароко серед широкої аудиторії, зокрема, молоді, через доступну форму подачі – науково-популярний журнал. У роботі висвітлено жанрову палітру (науково-популярна журналістика, аналітико-публіцистичні елементи, нарисовий складник, огляд), особливості візуального оформлення та підходи до добору контенту. Журнал структуровано у три тематичні розділи: витоки та загальна характеристика архітектурного стилю бароко, регіональні особливості розвитку бароко в Європі, пізні трансформації та вплив бароко на європейську архітектуру. Видання оформлено з урахуванням принципів візуального дизайну, має якісний ілюстративний матеріал, що полегшує сприйняття складних історико-культурних тем. Робота також має перспективи розвитку – створення серії випусків про інші стилі, цифрову адаптацію й інтеграцію в освітнє середовище.

ANNOTATION

Bezhenaru A. Creating a magazine about the evolution of the Baroque architectural style in Europe.

Keywords: *Baroque, architecture, media project, popular science genre, cultural heritage, magazine, visual design, art, design, European culture.*

The bachelor's qualification thesis is dedicated to the creation of a media project – a printed magazine CULTURE, which explores the evolution of the Baroque architectural style in Europe with a special focus on Ukraine. The project aims to popularise the cultural heritage of the Baroque period among a wide audience, especially young people, through an accessible format – a popular science magazine. The work outlines the genre palette (popular science journalism, analytical and journalistic elements, essay component, review), the features of visual design, and the principles of content selection. The magazine is structured into three sections: the origins and general characteristics of the Baroque architectural style, regional peculiarities of Baroque development in Europe, late transformations and influence of Baroque on European architecture. The publication is designed according to principles of visual aesthetics and contains high-quality illustrative material that facilitates the perception of complex historical and cultural topics. The project also outlines development prospects – a future series of thematic issues, digital adaptation, and integration into the educational environment.